

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. pocztu: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Dnia 1. czerwca r. b. odbyło się w Wenecyi 12ste losowanie przekazanych na część austriacką obligacji pożyczki lombardzko-weneckiej z r. 1850 i wyciągnięto serye 25 z kwotą kapitału 243.100 L. a.

Splacenie kapitałów, jeżeli odnośne obligacje nie zostały zameldowane u rządu sardyńskiego, rozpocznie się z dniem 1. grudnia 1864 i uskutechnione będzie zwyczajnie w kasie Monte w Wenecyi, co do obligacji zaś przekazanych na Amsterdam, Augsburg, Frankfurt nad Menem i Paryż w tychże miejscach; — wypłata tych ostatnich obligacji może być jednak uskuteczniana także w Wenecyi, jeżeli najdalej do 1. listopada 1864 będą strony upraszać pisemnie o przekazanie tamże wypłaty.

Zapadłe procenta od obligacji tej pożyczki, przekazanych na wspomniane miasta zagraniczne, wypłacać będą jak dotąd domy wexlowe Becker i Fuld, Paweł Steiten, M. A. Rothschild i bracia Rothschild.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższym piśmie odręcznym z 3. czerwca b. r. raczył najmościwiej radcę stanu Ludwika Holzgethan mianować zastępcą ministra do czynności administracyjnych w ministerstwie finansów, i w uznaniu jego zasług nadać mu krzyż komandorski orderu Leopolda.

Jego c. k. Apostolska Mość z powodu, iż opróżniona została posada radcy stanu raczył najmościwiej najwyższym piśmie odręcznym z 3. czerwca r. b. powołać do rady stanu radcę ministerjalnego w c. k. ministerstwie finansów Augusta Schwind, i mianować go radcą stanu.

Wiedeń, 5. czerwca. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 47. Traktat z 23. grudnia 1863. zawarty między Jego Mością Cesarzem Austrii i Jego Wysokością udzielnym Księciem Liechtenstein, względem dalszego trwania założonego traktatu z 5go czerwca 1852, między obydwojma państwami związku celnego i podatkowego.

Nr. 48. Dekret ministerstwa finansów z 21. maja 1864, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego I. klasy w Furth do manipulacji wywozowej z cukrem wyprawionym przez linię celną za zwróceniem podatku.

Część nieurzędowa.

Lwów, 7. czerwca.

I dzisiaj także przyniosła poczta telegraficzna niektóre szczegóły o ostatniem posiedzeniu konferencji. Telegram z Londynu z 5. b. m. donosi, że jak słyhać z dobrego źródła, chcą Austria i Prusy zgodzić się na przedłużenie zawieszenia broni tylko z dłuższym terminem i pod warunkiem dwumiesięcznego wypowiedzenia w interesie żeglugi. Natomiast utrzymuje inna depesza telegraficzna z Londynu z tego samego dnia, że dniem przedtem odbyły się przygotowawcze narady obecnych w Londynie reprezentantów, które pozwalają się spodziewać, że Dania przystąpi chętnie do układów pokojowych na podstawie kompromisu. Zdaje się, że Duńczycy przygotowują redakcyę warunków pokoju, i w tym celu przybył do Londynu przez hrabiego Moltke z Paryża, także generał-major Kaufmann z Kopenhagi. Z tego wszystkiego widać, że pozycya uczestników konferencji londyńskiej nie jest wcale miłą, a najprzykrejszą jest ona bez wątpienia dla pełnomocników duńskich. Nacisk wywierany na nich z kraju staje się coraz bardziej nieznosnym, a ostatnie wiadomości z Kopenhagi donoszą, że partya narodowa cieszy się propozycją oderwania Księstw i skandynawizm zaczyna jawnie triumfować. Partya ta sądzi bowiem, że w takim razie nie mogłaby się Dania utrzymać sama przez się, i prędzej lub później musiałaby się połączyć ze Szwecyą. Z tej strony tedy nalegają na pana Quaade i jego kolegów, ażeby przystali na tę propozycyę, gdy przeciwnie rząd i Król stawiają nowy opór. Zład to pochodzi zupełnie pozbawienie instrukcyi posłów duńskich i wypowiedzenie zawieszenia broni, chociaż rząd duński nie ma zadnej armii do dyspozycyi.

W Hadersleben — jak donoszą z Rendsburga z 5. b. m. — miało odbyć się nazajutrz wielkie zgromadzenie północnych Szleswiczów, ażeby zaprotestować przeciw podziałowi Szleswiku. Na dziś zaś (7go b. m.) zapowiedziane było uroczyste po-

święcenie pomnika postawionego na cześć poległych Austriaków pod Oberselk.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 6. czerwca. (Budowa kolei ze Lwowa do Czerniowic.) Techniczno wojskowa komisya do rozpoznania tej linii opuściła już nasze miasto aby podług dawniej wytyczonego śladu, i przedłożonego ministerstwu profilu długości, zwiedzić na miejscu wspomnianą drogę. Kwestyę co do połączenia tej linii z koleją Karola Ludwika zostawiono w zawieszeniu, i dopiero po powrocie komisji ma nastąpić jej ostateczne rozstrzygnięcie. Ludzie zawodu przeznaczeni do objęcia budowy uchwalili podzielić całą linię na 5 sekcyi, i prowadzić budowę jednocześnie na całej linii dla ukończenia jej z końcem 1866 r.; jednak w kołach rzeczy świadomych sądzą, że z powodu wielu trudności, które pociągnie za sobą otwarcie tej około 36 mil długiej drogi nie nastąpi zaraz oddanie całej linii na użytek publiczny, lecz częściowo. Wczoraj przybyli tu 2 inżynierowie angielscy, którzy głównie zajmują się zasięgnięciem wiadomości co do dostawy materiałów i cen tychże w rozmaitych miejscach. Oprócz wiadomych członków spółki kolei ze Lwowa do Czerniowic w Galicyi i Bukowinie mieszkają jeszcze trzej radcy administracyi pp. Konstanty Tchórznicki, Oktaw Pietruski i Al. Br. Petrino.

Wiedeń, 5. czerwca. (Nowiny dworu.) Dnia 12. maja b. r. w Koburgu w obecności członków książęcego domu sasko-koburgskiego, tudzież Jego ces. Wysokości Arcyksięcia Stefana, księcia angielskiego Alfreda, księcia saskiego Jerzego z małżonką, księcia wirtemburskiego Filipa, księżat Joinville i Aumale, tudzież kilku młodszych członków domu orleańskiego, i innych osób zaproszonych, między którymi znajdował się także c. k. nadzwyczajny poseł, i pełnomocny minister hr. Werner, odbyły się uroczyste zaślubiny Jego ces. Wysokości Arcyksięcia Józefa z księżniczką Klotyldą córką księcia Augusta i księżny Klementyny Sasko-Koburg-Gotajskich.

Zaślubiny odbyły się w dniu wspomnianym o godzinie 11 przedpołudniem, według rytuału, z największą okazałością, w przeobrażonej na kaplicę sali książęcego zamku rezydencyjonalnego. Ślub dawał umyślnie na ten cel powołany Arcybiskup bamberski.

Po ślubie udali się wszyscy do sali tronowej gdzie najdostojniejsi nowożeńcy odbierali zyczenia od członków rodziny książęcej, i wyżej wymienionych najdostojniejszych krewnych, poczem było wielkie dejeuner dinatoire.

Wieczorem tegoż dnia Ich ces. Wysokości najdostojniejsi nowożeńcy z Jego ces. Wysokością Arcyksięciem Stefanem udali się na krótki pobyt do Schaumburga.

Anglia.

(Mowa hr. Russella.) Z mową, którą miał hr. Russell na dniu 26. z. m. w izbie wyższej w sprawie polskiej, przytaczamy następujący ustep: „Najnierozumiejszą i najniedorzeczniejszą ze wszystkich wojen, jakie kiedykolwiek prowadzono, byłaby wojna dla przywrócenia Polski, najnierozumiejszą i najniedorzeczniejszą dla tego, ponieważ w Polsce nie widziano ani poważnego rządu ani powstania, któreby miało widoki powstania; ponieważ kraj, który chciałoby odbudować, był tak rozległy, że strata jego równałaby się podziałowi cesarstwa rosyjskiego, i ponieważ wszyscy, którzy stali u steru cesarstwa, ożywieni byli — jak to było ich powinnością — chęcią opierania się do ostateczności podziałowi Rosyi. W takim razie — jak to mówiliśmy — prowadzonoby wojnę dla uzyskania chimery, i chociaż Polacy swoją walecznością zasłużyli na naszą sympatyę, niedałaby się przecież usprawiedliwić wojna rozpoczęta na ich korzyść. Cóż miałem począć? Mojem zdaniem było zawsze, że skoro izba niechciała sama rozpalic wojny za naród znajdujący się w powstaniu, nie mogło być nic bardziej niemoralnem, zdradzieckiem i uszczępnem zaufanie, jak obudzać nadzieje, których nigdy nie myśleliśmy wypełniać. Dlatego postawiłem się w tem samym położeniu; albo wypadło mi mówić w interesie Polski i prowadzić wojny na jej korzyść, albo też powiedzieć Polakom otwarcie, że rząd Jej Mości Królowy nie ma tego zamiaru. Wybrałem to ostatnie, i oto oświadczam teraz w obec całego świata, że nie mieliśmy nigdy zamiaru prowadzić wojny za Polskę...”

Francya.

Paryż, 2. czerwca. (Zamknięcie posiedzeń senatu. — Różne wiadomości.) Wczoraj zamknięta została tegoroczna kadencya posiedzeń senatu. Na ostatniem posiedzeniu przyjęty został bez żadnej rozprawy i jednomyślnie budżet zwyczajny i nadzwyczajny na rok 1865, tudzież prawo o kredytach dodatkowych na

rok 1864. Przy tej sposobności mówiono o dawnej petycji z Montfleury w roku 1861 podanej, dotąd niezadowolonej, według której dekret cesarski rozszerzający atrybucje prefekta Sekwany jest nieprawny i konstytucyjny przeciwny. Radca stanu Marchand oświadczył, iż w tym przedmiocie w przeszłej już kadencji projekt do prawa złożony być miał. Lecz zamierzył zaproponować reformy dalej sięgające. Rozpoczęte są prace, jak Cesarz przy otwarciu posiedzeń zapowiedział względem uchylecia zbyt centralizacji i nadania większych atrybucji radom jeneralnym i municypalnym. Rząd uznał przeto potrzebę uregulowania przy tej sposobności atrybucyj prefekta departamentu Sekwany. Sekcje dla spraw wewnętrznych w radzie stanu ukończyły właśnie prace swe przygotowawcze. Oświadczenie to, zdaniem p. Marchand, przekona senat o wielkiem znaczeniu, które rząd przywiązuje do przedmiotu petycji. Po odczytaniu kilku petycji, odnoszących się do spraw wewnętrznych Francji, minister stanu odczytał dekret cesarski posiedzenia senatu zamykający. Senatorowie rozeszli się przy często powtórzonych okrzykach: „Niech żyje Cesarz!”

W pangiryku zmarłego ministra stanu Billault, przez p. de Laguerronière w senacie odczytanym, mowca zwrócił uwagę na bezinteresowność zmarłego, który byłby zeszedł z tego świata w zupełnem ubóstwie, gdyby nie wspańiałość i zacność Cesarza z własnego popędu monarchy pochodząca. Głównie zaś mowca chwalił p. Billaulta z powodu jego umiarkowania, w czem upatrywano chęć niejako naganę dla ostrego i bezwzględnego postępowania pana Persignego.

W księgarni Henryka Plon wyszły teraz pamiętniki kardynała Consalvi. Zawierają one wiele szczegółów o kongresie wiedeńskim i o latach, które po nim nastąpiły. Na uwagę zasługują dwa listy, jeden Papieża Piusa VII., drugi matki Napoleona I., obadwa do kardynała Consalvi adresowane. W pierwszym Papież wyraża żal swój i litość nad losem Cesarza, i wzywa kardynała, ażeby czynił kroki u monarchów, mianowicie u Księcia reagenta angielskiego, którego Papież drogim swym przyjacielem nazywa, dla ulżenia losu wygnanego. O rodzinie Cesarza Papież mówi z wielką przychylnością, dodając, iż wieźnienie Papieża było czynem pomieszanego umysłu, przywrócenie zaś religii we Francji i konkordat są dziełami trwałymi, pochodzącymi z natchnienia ducha chrześcijańskiego, za które się szczerza wdzięczność kościoła należy. W drugim liście matka Cesarza dziękuje kardynałowi Consalvi za wstawienie się jego za synem jej i za jej rodziną, która w państwie kościelnem prawie jedyny i najbezpieczniejszy znalazła przytułek. „Jestem ja“ mówi w liście tym, „prawdziwą matką boleści, i jedyną moją pociechą jest, iż Ojciec św. zapomina o przeszłości, i idzie tylko za popędem serca swego.“ Dzienniki Włochom przyjaźne, niechętnym patrząc okiem na te pamiętniki, przeczuwając po ich odczytaniu, iż rząd obecny francuzki nie skłoni się nigdy do wydania Rzymu rewolucyjnej włoskiej.

Włochy.

(Różne wiadomości.) Rząd piemoncki postanowił wysłać statek jeden wojenny dla okrążenia kuli ziemskiej, w celu rozszerzenia konnexus handlowych włoskiego półwyspu. Minister handlu Cugia wezwał okólnikiem z dnia 23. maja wszystkie izby handlowe włoskie ażeby życzenia swe i rady rządowej wiernie przesyłały do uwzględnienia.

Łoża wolnych mularzy w Florencji wybrała mistrzem swym Garibaldegę, który jej przyrzekł, iż dołoży starania ażeby kiedyś w przyszłości Florencja była obok Rzymu drugą stolicą połączonych Włoch.

Niemcy.

(Korespondencja względem odnowienia blokady duńskiej. Przyszłe losy związku cłowego niemieckiego.) Urzędowa gazeta londyńska zamieściła korespondencję między p. Terba Bille ministrem duńskim w Londynie a lordem Russell, względem zaprowadzenia na nowo blokady portów pruskich na morzu bałtyckiem po upływie rozejmu (12. czerwca) bez poprzedniego zawiadomienia. Korespondencja ta, piszą z Paryża do gazety kolońskiej, jest tylko fortem ze strony duńskiej dla wywarcia pełnego nacisku na Niemcy. dla tego ogłoszono ją przed ostatniem posiedzeniem konferencji, do czego lord Russell chętnie się przyczynił. Zresztą korespondencja ta dąży do przyniesienia szkody handlowi prusko-niemieckiemu chociaż tylko pośrednio, bo na drodze bezpośredniej Dania Niemcom szkodzić już nie może. Wszakże wątpliwości nie ulega, że rozejm przedłużony zostanie.

W południowych Niemczech, a mianowicie w Bawaryi i w Wirtembergu, opinia publiczna zajmuje się obecnie kwestją związku cłowego i przyszłego losu jego. Większa część dzienników oświadczyła się przeciwko traktatowi francusko-pruskiemu i przemawia za koniecznością połączenia się całych Niemiec z Austrią w jedno ciało handlowe, które liczy do 70 milionów ludności samoby sobie wystarczyło i byłoby niepodległe od wszelkich zagranicznych machinacji. Na tej drodze przemysł niemiecki najswobodniejby się rozwinąć mógł, i nie byłoby potrzeby poświęcenia wielkiej jego części terytorjum wolnego handlu, na których tylko zagranica a mianowicie Anglia, Francja i Belgia zyskać może, te bowiem kraje pod względem przemysłu wyżej niż Niemcy stoją. Traktatowi prusko-francuzkiemu prócz tego zarzucają, iż nie polega na ściślej

wzajemności; wiele pozycji taryfy prusko-francuzkiej obliczone są na widoczną szkodę Niemiec. Ze zaś związek cłowy kończy się z rokiem 1866, przeto rozwiązanie kwestyi o dalszym obrocie rzeczy na polu handlowem, we wszystkich krajach związkowych, obok sprawy szleswicko-holsztyńskiej, głównie teraz umysły zajmuje.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 3. czerwca. (Częściowe zniesienie wojennych oddziałów. — Wiadomości z prowincyi.) *Dzien. Powsz.* donosi: W rozkazie do wojsk w Królestwie Polskiem z dnia 16. i 19. maja (v. s.) czytamy: Przy stopniowem utrwalaniu się porządku i spokojności w Królestwie Polskiem uznane zostało za możliwe znieść częściowo wojenne oddziały: St. Petersburgsko-warszawskiej kolei żelaznej, Ostrołęcko-Pułtuski i Olkusko-Miechowski. Zamiast oddziału St. Petersburgsko-warszawskiej kolei ustanawia się czasowy wojenny zarząd teje kolei od rzeki Narwi do Warszawy pod dowództwem generał-majora von Mesenkampfa. Przytem rozkazano: a) Co do zniesionego oddziału St. Petersburgsko-warszawskiej kolei żelaznej: 1) wchodzące w skład jego gminy poddać pod władzę pod względem wojenno-policyjnym powiatowym naczelnikom wojennym powiatów, do których te gminy należą; 2) akta tego oddziału z wyjątkiem sądowo-wojennych i śledczych, wraz z sumami pieniężnymi i rachunkami złożyć nowemu czasowemu zarządowi; 3) po zamknięciu będących przy oddziale komisji wojenno-sądowej i wojenno-ślędzej wszystkie ich akta wraz z aresztowanymi osobami pozostającymi przy oddziale pod sądem i pod śledztwem przestać do urzędów powiatowych naczelników wojennych: Łomżyńskiego, Ostrołęckiego, Pułtuskiego, Siedleckiego i Stanisławowskiego. b) Co do oddziałów Pułtusko-Ostrołęckiego i Olkusko-Miechowskiego: 1) naczelnicy powiatowi tych czterech powiatów i wojska w nich rozlokowane po zniesieniu oddziałów mają pozostawać pod bezpośredniem zwierzchnictwem naczelników głównych oddziałów Płockiego i Radomskiego; 2) akta wraz z pieniędzmi i rachunkami mają być także odesłane do tychże odnośnie oddziałów; 3) sprawy wojenno-ślędze i wojenno-sądowe mają być ukończone w jak najprędszym czasie przed zniesieniem tych oddziałów, a po ukończeniu ich mają być oddane do oddziału Pułtusko-Ostrołęckiego wojennemu powiatowemu naczelnikowi w Pułtusku, a z Olkusko-Miechowskiego powiatowemu naczelnikowi wojennemu w Olkuszu. Podpułkownik Halickiego pułku piechoty Nr. 20. Turbin mianowany został naczelnikiem wojennym powiatu Stopnickiego w gubernii Radomskiej w miejsce podpułkownika tegoż pułku Rogoży, powracającego za staraniem naczelnika 5tej dywizji piechoty do swego pułku; podpułkownik Nizogrodzkiego pułku piechoty Nr. 22. Gorjełow naczelnikiem wojennym powiatu Przasnyskiego w gubernii Płockiej na miejsce majora Nizowskiego pułku piechoty Nr. 23. Radionowa.

Dzien. Pow. zamieszcza następujące korespondencje: Miłosna. W dniu 16. (28.) b. m., przybyło do Miłosny 2ch konnych, a wkrótce potem na podwodzie trzech uzbrojonych włoścogów; dwaj pierwsi gwałtem wzięli u rządcy Piaseckiego wódkę, chleb i furaz, i prócz tego zabrali i uprowadzili z sobą leśniczego Makarewiczę; trzej zaś ostatni zażądali świeżej podwozy, lecz gdy rządca Piasecki uciekł przed nimi, odjechali na tej na której przybyli. Wójt gminy doniósł o tym wypadku czastkowemu naczelnikowi wojennemu, dla odszukania włoścogów.

Pułtusk. Podoficer Kopnin, przejeżdżając w d. 11. (23.) maja r. b. przez gminę Długiesiodła, dowiedział się, że oddawna już poszukiwany przestępca polityczny, żandarm — wieszający Adam Dąbrowski, ukazał się w lesie przyległym do wsi Grondowa, udał się więc za nim, i zdoławszy go przy pomocy trzech kozaków i kilku włościan ująć, odstawił do naczelnika oddziału Sokolowskiego.

Ostrołęka. W dniu 10. (22.) maja r. b. podczas rewizyi, w lasach należących do wsi Kleczkowa, wykryto pięć mogił, a w nich sześć ciał męczyzn, niewiadomego pochodzenia, pozbawionych życia przez powieszenie. Sąd w Ostrołęce przedsięwziął z tego powodu ścisłe śledztwo w celu wykrycia zbrodniarzy.

Kalwarya. Niejaki Lisiewicz, były pisarz wójta gminy Olwita, doręczył p. Schmidt, właścicielowi dóbr Piłopałnie, dwa pamflety rewolucyjne: jeden w imieniu rządu narodowego z 11go maja 1864 roku, w którym jest powiedziane, że z powodu ucisku panującego w Polsce, rząd narodowy z nadchodzącą wiosną widzi się zmuszonym do podtrzymania wszelkimi siłami powstania, dla niedostateczności zaś funduszków wzywa go, aby w ciągu dni 10 złożył 4200 złp. stosownie do dekretu z dn. 10. października 1863 r. ustanawiającego ogólną pożyczkę narodową, i że w zamian za wniesione pieniądze otrzyma kwit 5 procentowy rządu narodowego, który po ukończeniu powstania na każde żądanie sflacony będzie brzęcząca moneta; — drugi od mniemanego naczelnika powiatu Kalwaryjskiego z 11. maja 1864 r. dodający, że przesyłając powyższy rozkaz, tenże najzupełniejszą ma nadzieję, iż sumę w nim oznaczoną jest (p. Schmidt) w stanie wnieść w przepisany terminie, w przeciwnym zaś razie może ją uzyskać z zastawu lub sprzedaży sreber i innych drogocennych przedmiotów. Lisiewicz, doręczywszy powyższe odezwy, zdołał zbiedz do dóbr Wilkobołe do obywatela Micewicza, gdzie go jednak dogнали ludzie wysłani z Piłopałni, lecz Władysław Micewicz, syn właściciela, i jakiś młody człowiek przebywający u nich, nazwiskiem Ludwik Szaciński, ukryli go u siebie, za co ich aresztowano, i obecnie znajdują się pod śledztwem na

odwachu w Kalwaryi. Co do Lisiewiczza, nie wiadomo dotychczas dokąd się udał po opuszczeniu Wilkobieli.

Rosya.

Petersburg. (Różne wiadomości.) *Ruski Invalid* donosi: Najjaśniejszy Pan najwyższej rozkazał raczył: wszystkim wojskowym niższych stopni, którzy do 1. stycznia 1864 r. wysłużyli 20 lub więcej lat, udzielić dymisy na ogólnych zasadach.

Ten sam dziennik pisze: Rada państwa w departamencie spraw cywilnych i duchownych, po rozpatrzeniu wyroku 5go departamentu rządzącego senatu w sprawie dymisyjonowanego radcy honorowego Mikołaja Czernyszewskiego (35 lat wieku), uznawszy go na mocy dowodów i okoliczności sprawy, winnym napisania odezwy rewolucyjnej, oddania jej sekretnie do druku w celu rozpowszechnienia i przedsiębrania kroków do obalenia istniejącego w Rosji rządu, postanowiła; decyzyę w tej sprawie rządzącego senatu zatwierdzić, a w skutek tego, dymisyjonowanego radcy honorowego Mikołaja Czernyszewskiego, na mocy przytoczonych w tejże decyzyi przepisów, przy pozbawieniu wszelkich praw stanu, oddać do robót ciężkich w kopalniach na lat czternaście, a następnie osiedlić w Syberyi na zawsze.

Birz. W. donoszą: W dopełnieniu najwyższej zatwierdzonego w miesiącu maju 1862 r. postanowienia komitetu ministrów, ogłoszonego w ukazie rządzącego senatu z dn. 20. czerwca tegoż roku, o dozwoleniu wywozu do Królestwa Polskiego wyrobów tabaczknych rosyjskich bez obanderolowania, minister finansów po znieśieniu się z namiestnikiem Królestwa Polskiego, uznał możebnym: przy utrzymaniu dotychczasowego składania wysyłanych do Królestwa Polskiego wyrobów fabryk tabaczknych rosyjskich komorom właściwym do oplombowania, zwolnić komorę warszawską od rewidowania tych wyrobów z zastrzeżeniem, aby obowiązek ten oraz wydawanie właściwiecom tych wyrobów ustanowionych świadectw, złożone były na administracyę dochodów tabaczknych Królestwa; a w skutek tego zamiast świadectwa komory warszawskiej o dostawieniu w całości do Królestwa Polskiego z plombami komory wywozowych z Rosyi wyrobów fabryk tabaczknych rosyjskich, żądane być ma od ekspedytorów poświadczenie skarbowej administracyi tabaczknej Królestwa Polskiego, i w razie niezłożenia takowego poświadczenia w zakreślonym terminie sześciomiesięcznym, ekspedytor ulegać ma za niedostawienie paki z plombami komory odpowiedzialności podług przepisów celnych.

S. Pet. W. donosi z Aluszy (na południowym brzegu Krymu), że statki parowe rozpoczęły już stałą żeglugę między tem miastem a Odessą, przez Sewastopol, i że wkrótce rozpoczną także żeglugę na Donie.

(Depesza telegraficzna z Kaukazu.) Po 11. 14. maja. Górale, zebrawszy się na brzegu morza, ciągle odpływają na naszych i tureckich statkach do Turcyi; przesiedlanie odbywa się bardzo szybko; stan zdrowia wojsk zupełnie jest zadowolniający i takowe skutecznie wykonywają wskazane im poruszenia, dzielnie przezwyciężając zawady, które stanowią już nie górale, ale skalista i niedostępna prawie miejscowość; tylko w gminie Aigbo, młodzież i bezzenni, więcej z zuchowactwa niż w jakim innym celu, postanowili wszcząć bój i bez znacznych strat z jednej i drugiej strony zostali rozprószeni.

Azja.

Trebizonda, 30. kwietnia. (Przesiedlanie się Ubychów.) Rozpoczęło się już przesiedlanie się tu i na brzegi sąsiednie Ubychów, plemienia czerkieskiego, niedawno zwyciężonego. W zeszłym tygodniu przybyły tu 34 statki, na pokładzie których znajdowało się 18.000 Czerkiesów, którzy chcieli wysiąść na ląd pomimo oporu stawianego przez władze tureckie. Większa część statków miała na swym pokładzie dwa razy więcej pasażerów, niż na to objętość pozwalała, tak, iż 134 ludzi częścią się udusiło, częścią zaś bardzo ucierpiało. Ponieważ większa część statków nie miała zapasów żywności, przeto niedza i głód wywoływały trudne do opisanego sceny rozpacz. Ponieważ oprócz przybyłych na tych statkach znajdowało się już tu 20.000 przesiedleńców, przeto niepodobna było dozwolnić wylądować nowym przybyszom, gdyż inaczej panowałby w mieście głód. Gubernator Emin Pasza pozwolił, ażeby tylko 6000 tych nieszczęśliwych wyszło na brzeg, tak, iż każdy statek pozbył się jednej trzeciej części swego ciężaru. Po przejmujących scenach i krwawych wystąpieniach, przyczem kilku set ludzi utraciło życie, powiodło się policyi i wojsku przywrócić porządek o tyle, iż można było zmusić statki do dalszej podróży. Zdołano zebrać cokolwiek chleba i ryżu, i rozdać pomiędzy tych, którzy pozostali na statkach. Znajdujące się w porcie parowce odholowały statki na pełne morze i zostawiły je tam do zmuszenia do dalszej żeglugi. W ciągu tego tygodnia statki te zawioły do Perasantu, Samsuntu, Sinopy i Enegli. W samym Samsuncie znajduje się już obecnie 15.000 Czerkiesów. Pod Aktsze-Kale obozuje teraz 27.000 Czerkiesów.

Kronika.

(Stowarzyszenie polskich i ruskich stenografów szkoły pana L. Olewińskiego) odbyło jeneralne zgromadzenie d. 31. z. m. i założyciel stowarzyszenia, nauczyciel stenografii p. L. Olewiński został obrany prezesem tegoż. Na-

stępnie zatwierdzono dotychczasowych członków dyrekcji i przyjęto do stowarzyszenia nowych 25 członków, poczem wybrano stałą komisję egzaminacyjną, i postanowiono wydawać czasopismo stenograficzne. Członkowie mają składać kwartalnie po 50 c. Debaty odbywały się w języku polskim i ruskim. Stowarzyszenie liczy obecnie 97 członków rzeczywistych; członkami honorowymi są: profesorowie uniwersytetu ks. Głowacki, i Dr. Malecki, deputowani sejmu krajowego pp. Pietruski, Hubicki i Zatwarnicki, tudzież ks. Żukowski pleban z P. dberzeża, i poeta Wincenty Pol. Posiedzenia miesięczne odbywać się będą w ostatnich dniach każdego miesiąca, a jeneralne w grudniu każdego roku.

(Dar.) Ks. Damian Magurski pleban w Spasowie ofiarował 300 zł. w. a. w gotówiznie i obligacyach na narodowy dem ruski, i drugą cerkiew w mieście Lwowie.

(Dobra Buczacz) w obwodzie stanisławowskim są z zwolnej ręki do sprzedania.

(Projekt założenia uniwersytetu na Syberyi.) W 123 Nr. „Gazety giełdowej“ zamieszczony jest Głos Syberyjczyka, w kwestyi uniwersyteiu na Syberyi, z którego to artykułu podajemy następujące ciekawsze szczegóły. Kupiec Sidorow, zamajający się na Syberyi poszukiwaniem złota, ofiarował 22 terytorya złotodajne i 12.000 rsr. w gotówce, na urządzenie uniwersytetu w Tobolsku. Z tego mocno się ucieszyli wszyscy mieszkańcy kraju zauralskiego, sądząc, że nakoniec będą w możności, dawać dzieciom swoim wyższe, ostateczne wykształcenie, u siebie, nie wysyłając w tym celu swych synów, jak to dotąd ma miejsce, do Rosyi Europejskiej. Ale radość syberyjczyków została oziębioną przez dwa artykuły, zamieszczone w „Gazecie St. Petersburgskiej“ dowodzące, że propozycya Sidorowa jakkolwiek czarująca i nęcąca, jest niewykonalną. Odpowiedź p. Sidorowa w tymże samym dzienniku, obala te dowodzenia, opierając się na dodatnich danych. Obok tego złożył on jeneral-gubernatorowi Zachodniej Syberyi na rachunek ofiarowanej sumy 20.000 rsr. i dwie brytki samorodnego złota, wazące 9 funtów, co na początek będzie dostatecznym.

Jeszcze w 1803 r., radzca stanu Demidow, ofiarował na urządzenie uniwersytetu w Tobolsku 50.000 rubli ass., które obecnie utworzyły kapitał przenoszący 75.000 rsr. Potem w 1822 r., jeneral-gubernator Zachodniej Syberyi, Koncewicz, zamierzał urządzić centralny uniwersytet Syberyjski w Tomsku. Ale piękna ta myśl nie mogła być urzeczywistniona, z powodu niemożności, zebrania dostatecznego kapitału, ze źródeł jakie on przedstawiał.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Ceny mięsa wołowego we Lwowie.) Na miesiąc czerwiec podali następujący przemysłowcy profesyi rzeźniczej najniższe ceny I & mięsa wołowego: a) dla ludności chrześcijańskiej: Jan Zelihowski (w jatkach na Krakowskim) od 12 do 24 c., Joanna Frankowska (tamże) od 14 do 24 c., Agnieszka Zaworska (tamże) od 14 do 26 c., Adolf Bakowski (w jatkach na Halickim) od 10 do 25 c., Wolf Hass (tamże) od 12 do 26 c., Marek Scheller (Nr. 69¹/₄) od 14 do 22 c., Leisor Immerdar (Nr. 605¹/₄) od 14 do 25 c., Jak. Hersch Hartel (przy kościele św. Anny) od 16 do 22 c. i Abraham Mass (przy ulicy strzeleckiej) od 14 do 24 c.; b) dla ludności izraelskiej: Maciej Łepicki (Nr. 135³/₄) wszystkie gatunki mięsa po 19 c., Hersch Horn, Hersch Teteles (Nr. 323³/₄), Wolf Tenenbaum (Nr. 575³/₄), Karol Mokrzycki (Nr. 221 m.), Izaak Pordes (Nr. 580³/₄), Franciszek Motylewski (Nr. 125³/₄), Andrzej Mokrzycki (przy rzeźni izrael.) i Hersch Teteles Nr. 30¹/₄), wszystkie gatunki mięsa po 20 c.

Stryj, 18. maja. W I. połowie b. m. były w obwodzie tutejszym następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:											
	Stole		Dolina		Wojniów		Bukaczowce		Zurawno		Stryj	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacka											
Mec pszenicy . . .	2	60	2	40	2	20	2	20	2	30	2	40
„ żyta . . .	1	60	1	40	1	20	1	20	1	20	1	40
„ jęczmienia . . .	1	45	1	20	1	.	1	.	1	.	1	.
„ owsa . . .	1	.	1	.	1	70	1	70	.	82	.	90
„ hreczki	1	40	1	40	.	.	1	4
„ kukurudzy . . .	2	40	1	60	1	26	1	26	.	.	1	60
„ ziemniaków	80	.	60	.	40	.	40	.	45	.	40
Cetnar siana . . .	3	.	1	40	1	.	1	.	1	10	1	5
„ wełny
„ nasienia koniczu
Sąg drzewa twardego . . .	5	.	5	.	6	30	6	30	3	90	5	25
„ „ miękkiego . . .	2	.	3	85	5	25	5	25	2	50	4	20
Funt mięsa wołowego	9	.	8	.	11	.	10	.	9	.	10
Mas okowity	51	.	51	.	60	.	60	.	48	.	72

Examina w szkole rolniczej dublańskiej na II. półrocze roku 1864 odbędą się od dnia 18. do 28. czerwca r. b. w następującym porządku:

Dnia 18. czerwca w roku I. Rolnictwo i praktyka rolnicza.
 „ „ „ „ II. Ekonomia i miernictwo.
 „ „ „ „ III. Technologia i chów zwierząt.

Table with 2 columns: Date and Subject. Dates range from June 21 to 28. Subjects include Physiology of animals, Botany, Mathematics, and Chemistry.

Examina te odbywać się będą w godzinach rannych w dniach wyżej wyrażonych z każdym uczniem z osobna z każdego przedmiotu.

Z Komitetu c. k. Towarzystwa gospod. galic. Lwów, dnia 2. czerwca 1864.

Przydujący: Krasicki. Pełniący obw. sekretarza: J. Grelinger.

Ostatnia poczta.

Czerniowce, 6. czerwca. Bukowina donosi, że Jego Excel. Namiestnik Galicyi hr. Mensdorff-Pouilly przybył 5. b. m. do Czerniowic.

THEATR.

Dziś teatr ruski: „Buwalszczyna“, oryginal. operetka w 1 akcie p. Welsowskiego po raz pierwszy; i „Kum mironcznik“, oryg. forsa w 1 akcie p. Dmytrenka, także po raz pierwszy.

Jutro na scenie polskiej: „Było to pod Wagram“, komedia w 1 akcie ze śpiewami, i „Trefniś“, komedia w 2 aktach. Czwarty gościnny występ pana Józefa Rychtera.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. czerwca.

Hotel europejski: PP.: Poten Fr., z Łahodowa. — Barczewski Sob., z Podola ros. — Lityński W., z Litwinowa. — Malczewski S., z Cześnik. Hotel Langa: Brzeziński S., z Rustweczka. — Płoszowski J. c. k. rotm., z Przemysła.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. czerwca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Table listing public debt for various countries and terms, including Austria, Tyrol, and Prussia.

2. Stan oblig. domestykaln.

Table listing domestic bonds for various regions like Banat, Croatia, and Bukovina.

3. Akceje.

Table listing shares of various banks and companies, including National Bank, Credit Institution, and various railway lines.

Obliczenie ind. po 5% za 100 zł.

B. Krajów koronnych.

Table listing shares of crown lands in various regions like Austria, Moravia, and Tyrol.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. czerwca.

PP.: Hr. Wodzicki K., do Olejowa. — Hr. Baworowski W., do Strusowa. Hr. Dzieduszycki J., do Jarzowiec. — Petrowicz Fr., do Wołostkowa. — Poten Fr., do Łahodowa. — Mochnacki Sew., do Tysmieniczan. — Chobryński M. c. ros. ofic. i Bohomolec W., na Podole ros.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. czerwca.

Table showing meteorological observations including barometer, temperature, wind direction, and sky condition.

W nocy deszcz 0...54.

Kurs lwowski.

Dnia 6. czerwca

Table showing exchange rates for various currencies and goods like gold, silver, and paper.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6. czerwca.

Table showing telegraphic exchange rates for various commodities like metal, loans, and bank shares.

6. Losy.

Table listing lottery results for various institutions and locations.

Weksele.

(Na 3 miesiące)

Table listing exchange rates for bills of exchange in various cities like Amsterdam, Berlin, and Prague.

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table listing bonds with priority rights for various railway and industrial projects.

Kurs...

Table listing exchange rates for various currencies and goods like gold, silver, and paper.